

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DICKENS, CHARLES

Vechiul magazin de antichități / Charles Dickens ; trad.
din lb. engleză: Andrei Covaciu. - Buzoești : Ars Libri, 2022

ISBN 978-606-36-1929-8

I. Covaciu, Andrei (trad.)

821.111

Charles Dickens: The Old Curiosity Shop
Based on the original story from Charles Dickens.

Copyright © Sweet Cherry Publishing [2020]

Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom [2022]

Adapted by Philip Gooden

Cover design by Pipi Sposito and Margot Reverdiau

Illustrations by Pipi Sposito

All rights reserved.

Copyright © Ars Libri Prof 2022

Toate drepturile sunt rezervate pentru ediția în limba română.

ISBN: 978-606-36-1929-8

Editor: Adina Grigore

Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma

Redactor: Cristina Poterățoiu

Tehnoredactor: Alexandru Gherghina

Corectură: Mihaela Nițu

Comenzi: Editura Ars Libri, Costești, Jud. Argeș

Tel.: 0248 546 357; 0755 118 137

Call Center: 0318 282 293

E-mail: arslibri@yahoo.com

comenziaarslibri@gmail.com

www.edituraarslibri.ro

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodușă sau utilizată sub nicio formă sau prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin utilizarea oricărui sistem de stocare și recuperare a informațiilor, fără permisiunea prealabilă în scris a editorului.

Ars Libri

Charles Dickens

VECHIUL MAGAZIN DE ANTICHITĂȚI

Traducere din limba engleză: Andrei Covaciu

VIATA LA VECHIUL MAGAZIN DE ANTICHITATI

Povestea noastră începe
cu Nell Trent. Părinții ei
au murit pe când ea era
foarte mică. Ajunsă
la treisprezece ani,
Nell abia dacă și-i mai
amintea.

Nell trăia împreună
cu bunicul ei. Acesta era
blând și grijuliu,

Însă un lucru fantastic era faptul că deținea cel mai ciudat și mai misterios magazin din câte v-ați putea imagina. În vechiul magazin de antichități se vindeau de toate – de la armuri medievale și săbii ruginite, la scaune și tapiserii vechi.

Nell și bunicul ei locuiau în micul apartament situat deasupra magazinului. Viața lor era plină de distracții și de magie. În timpul iernii, cei doi obișnuiau să se așeze lângă șemineu, Nell citindu-i bunicului ei câteva dintr-o carte. Ei îi plăceau în special poveștile cu eroi, balauri și cavaleri.

Drept răsplată, bunicul îi descria întâmplări din viața mamei ei. La treisprezece ani, Nell ajunsese să arate și să vorbească la fel ca ea. În timpul verii, cei doi obișnuiau să se plimbe în natură și să se joace de-a v-ați ascunselea printre copacii înfrunziți. Când reveneau acasă, se simțeau amândoi oboșiți, însă veseli.

Bunicul lui Nell tocmise un băiat pe nume Christopher Nubbles care îl ajuta la magazin. Toată lumea îi zicea Kit.

Kit părea mai tânăr decât era în realitate și avea un chip haios, de băiețandru, pe care mereu stătea conturat un zâmbet.

Ținea mult la Nell și întotdeauna se străduia să-i poarte fetei de grijă.

Bunicul lui Nell își dorea tot ce era mai bun pe lume pentru nepoata lui. Era conștient că nu va trăi pentru totdeauna și își făcea griji pentru

soarta lui Nell, odată ce el și-ar fi dat obștescul sfârșit. Vechiul magazin de antichități nu producea prea mulți bani, așa că Nell ar fi putut rămâne săracă.

Cu toate acestea, în chip straniu, oamenii credeau că bătrânul era avut. Erau convinși că viața simplă pe care o duceau Nell și bunicul ei era doar de fațadă – o metodă prin care cei doi încercau să-și ascundă bogăția. Una dintre persoanele care credeau acest lucru era un tânăr pe nume Richard Swiveller.

De fapt, Richard era un băiat inimos, însă nu-l prea ducea mintea și era cam leneș. Cu toate acestea, se gândea că ar fi o idee bună ca într-o zi să o ia de soție pe Nell Trent.

La urma urmelor, dacă bunicul fetei era într-adevăr bogat, însemna că, la moartea lui, ea va moșteni o grămadă de bani, pe care mai apoi îi va împărți cu el.

Ceea ce Richard nu știa era faptul că, în realitate, bătrânul nu avea nicio lețcaie. Mai bine spus, avea atât de puțini bani, încât, la un moment dat, din disperare, a început să-i toace la cărți. Își petrecea nenumărate ore la masa de joc, sperând să câștige o avere pentru nepoata lui. Doar că, pe măsură ce juca, pierdea tot mai mulți bani. Nu a câștigat niciodată nici măcar un penny – nicidecum „o avere”.

Într-o zi, cuprins de disperare, bunicul lui Nell s-a hotărât să se împrumute, ca să poată juca în continuare. Acela a fost momentul în care necazurile au început să se țină lanț.

Împrumutase banii de la un individ pe nume Daniel Quilp. Acesta avea un birou pe malul